

Lahko pokukam
v tvojo pleničko?

z
zavijki

GUIDO
VAN
GENECHTEN

Luna

To je miška.
Miška je strašno radovedna.
Vse bi pretaknila, je namreč
prava raziskovalka.

Kuka v jamice po tleh ...

Nekega dne radovedno odhiti k prijateljem.
Meni nič, tebi nič vpraša zajčka:
»Zajček, lahko pokukam v tvojo pleničko?«

»Seveda,«
odvrne zajček,
»kar izvoli.«

»Kaj vidim,«
vzklikne miška,
»sedem zajčjih bobkov.
Ena, dve, tri, štiri,
pet, šest, **SEDEM!**«

Nekega dne radovedno odhiti k prijateljem.
Meni nič, tebi nič vpraša zajčka:
»Zajček, lahko pokukam v tvojo pleničko?«

»Seveda,«
odvrne zajček,
»kar izvoli.«

»Kaj vidim,«
vzklikne miška,
»sedem zajčjih bobkov.
Ena, dve, tri, štiri,
pet, šest, **SEDEM!**«

Miška odhiti h kozličku
in ga vpraša: »Ti, kozliček,
lahko pokukam
v tvojo pleničko?«

»Kar poglej,« reče kozliček
in dvigne ročici v zrak,
da bi miška bolje videla.

»Saj se mi je zdelo!« se zasmije miška.
»Kozji bobki. Cel kup črnih bobkov.«

Miška odhiti h kozličku
in ga vpraša: »Ti, kozliček,
lahko pokukam
v tvojo pleničko?«

»Kar poglej.« reče kozliček
in dvigne ročici v zrak,
da bi miška bolje videla.

»Saj se mi je zdelo!« se zasmije miška.
»Kozji bobki. Cel kup črnih bobkov.«

Miška drzno vpraša kužka:

»Lahko povohljam v tvojo pleničko?«

»Če te res miška,«
se zahihita kužek.

»AHA!«
vzlikne miška.
»Pasji kakec.
Prava klobasica.«

Miška drzno vpraša kužka:

»Lahko povohljam v tvojo pleničko?«

»Če te res mika,«
se zahihita kužek.

»**AHA!**«
vzklikne miška.
»Pasji kakec.
Prava klobasica.«

Miška že švigne naprej.

»Hej, kravica, lahko povohljam tudi v tvojo pleničko?«

»Seveda!« ponosno odvrne kravica.

»Tako, tako, velik svež kravjek,«

prikima miška. »Kaj pa drugega.«

Miška že švigne naprej.

»Hej, kravica, lahko povohljam tudi v tvojo pleničko?«

»Seveda!« ponosno odvrne kravica.

»Tako, tako, velik svež kravjek,«
prikima miška. »Kaj pa drugega.«

»Pozdravljen, konjiček,« reče miška,
»lahko pogledam še v tvojo pleničko?«

»No, zakaj pa ne,«
malce presenečeno
zamomlja konjiček.

»Tri konjske fige,« se zaheheta miška, »take lepe, okrogle.«

»Pozdravljen, konjiček,« reče miška,
»lahko pogledam že v tvojo pleničko?«

»No, zakaj pa ne,«
malce presenečeno
zamomlja konjiček.

»Tri konjske fige,«

»okrogle.«

Zadnji je na vrsti pujsek.

»Pujsek, bi lahko, prosim, pogledala v tvojo pleničko?«

»Eee ... ja ...«
v zadregi
zardi pujsek.

»Zajeten kup
prašičje brozge.«
zaviha smrček
miška.

»Jo že voham.«

Zadnji je na vrsti pujsek.

»Pujsek, bi lahko, prosim, pogledala v tvojo pleničko?«

»Eee ... ja ...«
v zadregi
zardi pujsek.

»Zajeten kup
prašičje brozge.«
zaviha smrček
miška.

»Jo že voham.«

»Ti, miška ...« vprašajo kravica, pujssek, zajček, kužek, kozliček

in konjiček, zdaj vsi strašansko radovedni,

»lahko tudi mi pokukamo
v tvojo pleničko?«

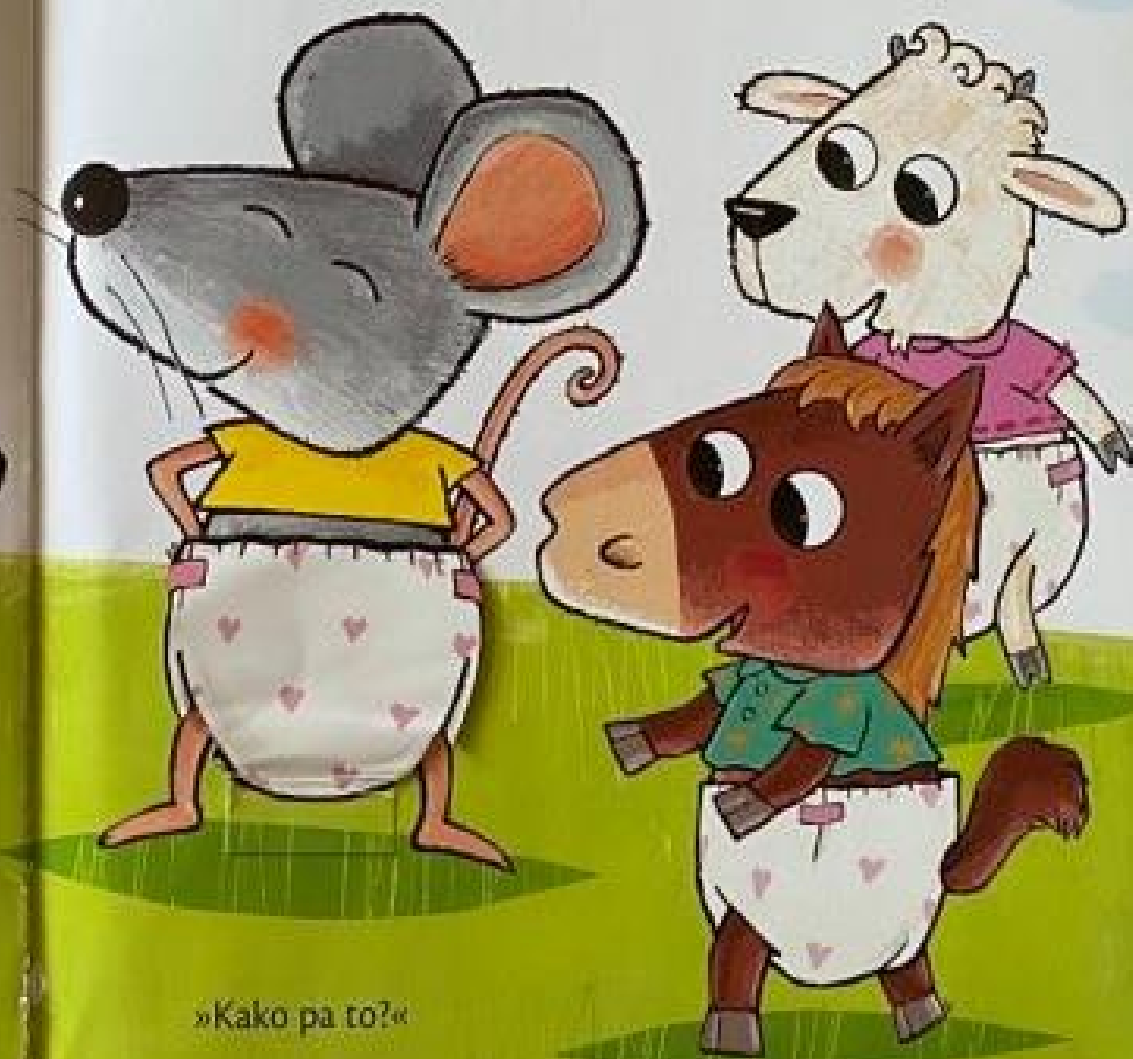
»Kar izvolite!«
odločno odvrne miška.

»Ooo ...« vzkliknejo vsi, na moč začudeno.

»Tvoja plenička je čisto prazna!«

»Kako pa to?«

»Ooo ...« vzkliknejo vsi, na moč začudeno.

»Tvoja plenička je čisto prazna!«

»Kako pa to!«

»Nič lažjega.« pojasni miška,
»jaz hodim kakat na kahlico.
Poglejte, tamle je.«

»Kahlico?«

»Seveda, na kahlico!«

